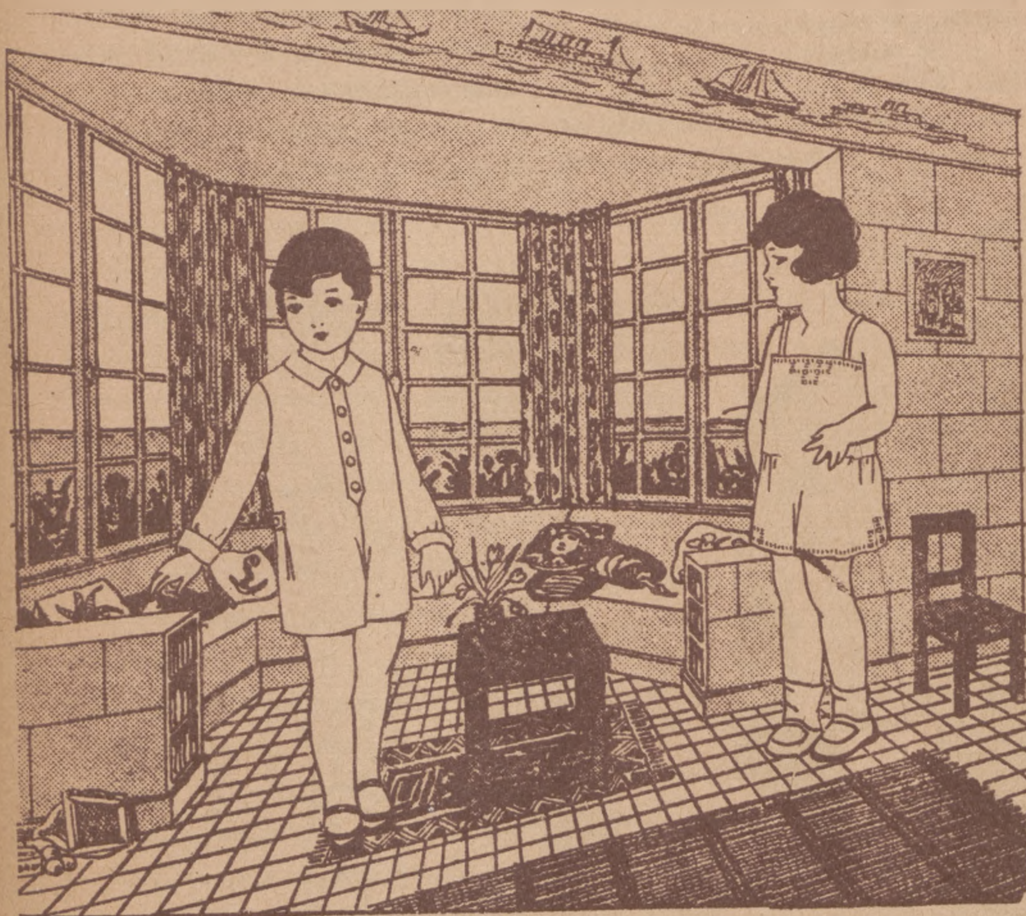
RADY PRAKTYCZNE

Dodatek do Nr. 18

DWUTYGODNIKA „MŁODA MATKA"

TREŚĆ NUMERU: Bielizna. Paltocik dla chłopczyka. Spodenki. Paltociki. Przybranie dziecinnego pokoiku. Wyplatanka.

BIELIZNA

1. Koszulka z majteczkami dla małego chłopczyka. Zapięcie majteczek ztyłu.

2. Koszulka z majteczkami dla dziewczynki, przybrana ręcznemi mereżkami. Majteczki zapięte od dołu.

Paltocik dla chłopczyka

Najmodniejsze obecnie są klosze nietylko dla dziewczynek, ale nawet dla chłopczyka. Podajemy więc fason bardzo eleganckiego kloszowego paltocika dla pięcioletniego chłopczyka.

Zrobić go najlepiej z przerabianego materjału t. zw. angielskiego w kolorze popielatym lub z ciemnego sukienka, naturalnie w dobrym gatunku i mocnego.

O ile dokładnie skopjuje się podany krój na rys. 3, odpowiednio go powiększając, to uszycie paltocika nie będzie zbyt trudne. Zaletą podanego wzoru jest to, że nie trzeba nic dodawać na wyłogi i cały przód kroi się z jednego kawałka i zakłada po linji kropkowanej na rys. 3 a potem dopiero odwija podwójne już wyłogi tak, jak na rysunku 4. Wewnątrz wyłogów dobrze jest włożyć kawałek płótna, aby były sztywniejsze.

Z tyłu paltocik ma dwie głębokie fałdy mocno zaprasowane. Ładnem wykończeniem są wyrobione jedwabiem trójkąciki, przytrzymujące fałdy. Sposób wykonania trójkącików pokazujemy na rysunku 4.

Rys. 1.

Rys. 2.

Rys. 4.

Rys. 1-a.

Rys. 3.

Spodeńki

Każda mamusia wie o tem dobrze, że najwięcej kłopotu przy szyciu stanowią majteczki, a właściwie spodeńki chłopczyków, gdy wyrosną z lat niemowlęcych i jako poważni młodzieńcy w wieku lat czterech lub pięciu muszą mieć „męskie" spodnie. Dam więc kilka rad praktycznych. Przedewszystkiem ponieważ szycie spodenek jest rzeczywiście marudne i wymaga dużo pracy należy robić je tak aby się prędko nie podarły, a więc z dobrego materjału, nowego, a nie przerabiać ze starych spodni tatusia, bo materjał już przez ojca zniszczony „rozleci" się prędko na dziecku, które przecież niszczy prędzej niż dorosły. Materjału na majteczki dużo nie potrzeba. Wełna w dobrym gatunku jest szeroka, więc na majteczki dla 5 — 6-letniego chłopczyka nie trzeba więcej nad 50 do 60 cm. a więc koszt od 10 do 15 złotych, a majteczki takie przetrwają rok lub nawet więcej. Wobec tego bluzeczkę można zrobić z lżejszej i tańszej wełny, a nawet do jednych majteczek dorobić kilka bluzek, to urozmaici garderobę dziecka, a zaoszczędzi roboty majteczek.

Powtóre radzę robić majteczki na podszewce, bo są wtedy o wiele mocniejsze, no i na zimę cieplejsze. Na podszewkę najlepiej nadaje się kreton.

Materjał na majteczki należy zdekatyzować, a podszewkę o ile jest ciemna zeprać i wyprasować.

Przed zabraniem się do szycia majteczek trzeba zaopatrzyć się w dobrą formę i dobrze ją dopasować, zwracając przedtem uwagę, aby nie zrobić majteczek zakrótkich w kroku, są wtedy niewygodne i dla dziecka niezdrowe. Natomiast nogawki mogą być krótkie, bo wtedy ładniej leżą i są szykowniejsze.

Najlepiej zrobić majteczki przypinane do staniczka, bo szelki uwierają chłopca w ramionach i często powodują tak zwane „garbienie się", a w każdym razie nie należy nawet w najmniejszy sposób krępować rozwijającego się dziecinnego ciała. Na boku spodeńki powinny być ładnie i równo zastębnowane. Wogóle robota spodenek wymaga dużo dokładności i staranności.

U B R A N K A

3. Paltocik z sukienka koloru beige, plisowany na bokach.

4. Paltocik z wełny przerabianej, t. zw. angielskiej, fason sportowy.

5. Sportowa jesionka z miękkiej wełny koloru szarego.

6. Paltocik z granatowego rypsu.

7. Śliczny paltocik i czapeczka dla małej dziewczynki. Zrobić go można z kaszha lub sukienka w jasnych kolorach: piaskowym, niebieskim lub rezedowym, dół paltocika, kołnierzyk i wywinięcie czapeczki białe lub jasno popielate.

8. Jesionka z ciepłej wełny.

3 4

5

6

7 8

Przybranie dziecinnego pokoiku

Zaczyna się nowy rok szkolny i nietylko szkolny, bo naprawdę koniec lata jest zwykle początkiem jakiegoś nowego okresu. Odczuwamy to wszyscy. Z nową energją, wypoczęci zabieramy się do pracy. A przedewszystkiem do mieszkania, zaczynają się gruntowne porządki, zakładanie firanek, odnawianie mebli. Nie wolno też zapominać o dziecinnym pokoiku, czy też kąciku. Trzeba go przybrać, aby był ładny, przytulny, aby dzieciom było w nim dobrze. Można to osiągnąć bardzo łatwo, gdy dołoży się trochę starania i pracy.

Dzieci lubią kolory jasne, dlatego radziłabym ściany dziecinnego pokoiku wybielić na biało, jasno-niebiesko lub jasno-różowo lub wytapetować też jasnym papierem, a ozdobić wycinankami. Wycinanki mogą stanowić szlak (nie należy go umieszczać wysoko, bo dzieci go wtedy dobrze nie widzą) lub poprostu barwne wycinanki przymocować do ściany, ten ostatni sposób nadaje się zwłaszcza wtedy, gdy dzieci nie mają oddzielnego pokoiku, a tylko kącik. Tematem do wycinanek powinny być tematy dzieciom znane i przez nich lubiane: a więc zwierzęta, owoce, kwiaty. Łatwiejsze wycinanki mogą wykonać dzieci same, o ile jednak robią to bardzo niezręcznie, to lepiej ich wycinanki wkleić na pamiątkę do specjalnego kajetu, a ściany pokoiku przybrać wycinankami ładnie wykonanemi, żeby pokoik miał wygląd estetyczny.

Podajemy tu wzór na wycinankę— ptaszek. Brzuszek koloru niebieskiego, skrzydełka jasno-bronzowe, ogonek zielony, czubek zielony, koleczka bronzowe, oczka czarne, a dziubek czerwony. Gałązka ciemno bronzowa.

Ten sam ptaszek może służyć, jako wzór do wycinanki.

Przeplatanki

W poprzednim numerze Rad Praktycznych układając plan dnia dziecka przeznaczyliśmy pewien czas na praktyczne zajęcia dzieci. Teraz omówimy bliżej tę kwestję.

Jaką robotę można dać dziecku w wieku przedszkolnym, gdy paluszki są jeszcze bardzo niezdarne, a wola tak nieopanowana, że nie można dłużej niż kilka minut zatrzymać jego uwagi?

Zacząć naturalnie trzeba od rzeczy bardzo łatwych i takich, które robi się prędko. Dziecko bowiem jest niecierpliwe i nie chce czekać na rezultat swej pracy.

Weźmy więc naprzykład przeplatankę. Jest to robota bardzo łatwa,

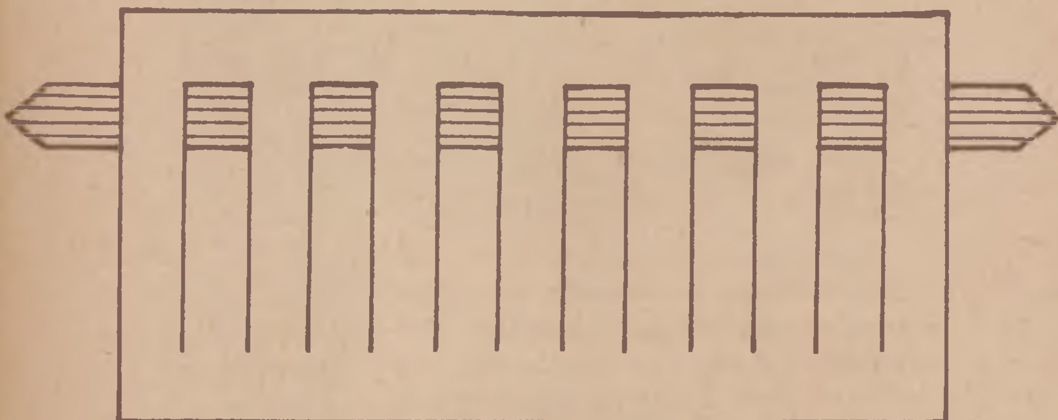
jednak wymagająca skupienia uwagi, aby ją zrobić dokładnie. Trzeba więc uważać, aby dziecko nie znużyło się pracą i gdy zaczyna przeplatać źle, nierówno przerwać robotę.

W tym celu pierwsza przeplatanka powinna być mała, np. zakładka do książki, którą przeplecie się tylko trzema lub czterema paskami (rys. 1). Aby przygotować przeplatankę, mamusia wytnie z kolorowego papieru prostokąt 15 cm. długi, a 5 cm. szeroki i ostrym nożem porobi nacięcia poprzeczne, oznaczone na naszym rys. 1 literami a — b. Długość nacięć powinna być 3 cm., w ten sposób odległość od brzegu wynosić ma 1 cm. z każdej strony. Potem z papieru w innym kolorze trzeba wyciąć paski szerokości 1 cm., a długości 17 cm., zaostrzone u góry tak, jak na naszym rysunku.

Tak przygotowaną wycinankę daje się dziecku, którego robota będzie polegała na przeciągnięciu paska przez nacięcia. Zajmie mu to więcej nad 15 minut, potem końce pasków pozakleja i zakładka gotowa. Będzie to naturalnie podarunkiem dla mamusi i tatusia.

Dziecko naturalnie zachęci się tą pracą i będzie dumne, że wykonało coś pożytecznego.

Cała robota będzie trwała dłużej niż 15 minut i trzeba na jej wykonanie poświęcić około godziny. Dziecko bowiem powinno wszystko przygotować do „lekcji", zrobić przeplatankę, nazwać użyte do niej kolory, przypomnieć sobie, jakie przedmioty zna

w tych kolorach, podkleić paski, potem posprzątać po lekcji i umyć rączki.

Następną przeplatankę może dziecko przygotować samo. Mamusia nakreśli mu po drugiej stronie linje, po których ma wyciąć prostokąt i paski. Poprzeczne nacięcia radziłabym robić mamusi samej, aby się dziecko nie skaleczyło.

Dzieciom specjalnie żywym i niecierpliwym można dać na początek przeplatankę z 2 a nawet 1 paska.

Naturalnie przeplatanki dziecko nie powinno robić codziennie, bo mu się znudzi.

Przeplatanki większe można dostać gotowe. Wielki ich wybór jest w sklepie Slöjd, Wilcza 33 w Warszawie.

Dwa praktyczne ubranka z surowego jedwabiu lub z wełnianego woalu dla 2 — 3-letniego chłopczyka. Ozdobę tych ubranek stanowi jaskrawe kolorowe wyszycie krzyżykowe i obdzierganie przy mankietach i kołnierzyku. Majteczki przypinają się do staniczka, sukienka zapina się na guziczki z przodu.

Redaktorzy: Dr. R. Barański i W. Pełczyńska.

Górnośląska 20, tel. 401-24. Konto P. K. O. 14555.

Drukarnia Kobiety Współczesnej, Marszałkowska 148.